

LEGE Nr. 75/2018 din 22 martie 2018

pentru ratificarea Convenției dintre România și Bosnia și Herțegovina pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit, semnată la Sarajevo la 6 decembrie 2016

EMITENT: PARLAMENTUL ROMÂNIEI

PUBLICATĂ ÎN: MONITORUL OFICIAL NR. 269 din 27 martie 2018

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

ARTICOL UNIC

Se ratifică Convenția dintre România și Bosnia și Herțegovina pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit, semnată la Sarajevo la 6 decembrie 2016.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

**p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PETRU-GABRIEL VLASE**

**p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ADRIAN ȚUȚUIANU**

București, 22 martie 2018.

Nr. 75.

CONVENȚIE

între România și Bosnia și Herțegovina pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit

România și Bosnia și Herțegovina,

dorind să încheie o Convenție pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit,

au convenit după cum urmează:

ART. 1

Persoane vizate

Prezenta convenție se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ART. 2

Impozite vizate

1. Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit stabilite în numele unui stat contractant sau al unităților administrativ-teritoriale, subdiviziunilor politice ori autorităților locale ale acestuia, indiferent de modul în care acestea sunt percepute.

2. Sunt considerate impozite pe venit toate impozitele stabilite pe venitul total sau pe elementele de venit, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente asupra cărora se aplică Convenția sunt, în special:

a) în România:

(i) impozitul pe venit;

(ii) impozitul pe profit;

(denumite, în continuare, "impozit român");

b) în Bosnia și Herțegovina:

(i) impozitul pe venitul persoanelor fizice;

(ii) impozitul pe profitul întreprinderilor;

(denumite, în continuare, "impozit al Bosniei și Herțegovinei").

4. Convenția se aplică, de asemenea, oricăror impozite identice sau în esență similare care sunt stabilite după data semnării Convenției, în plus sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc asupra oricăror modificări substanțiale care au fost făcute în legislațiile lor fiscale respective.

ART. 3

Definiții generale

1. În sensul prezentei convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) expresiile "un stat contractant" și "celălalt stat contractant" înseamnă România sau Bosnia și Herțegovina, după cum cere contextul;

b) termenul "România" înseamnă teritoriul de stat al României, inclusiv marea sa teritorială și spațiul aerian de deasupra acestora, asupra cărora România își exercită suveranitatea, precum și zona contiguă, platoul continental și zona economică exclusivă asupra cărora România își exercită drepturile suverane și jurisdicția, în conformitate cu legislația sa și cu normele și principiile dreptului internațional;

c) expresia "Bosnia și Herțegovina" înseamnă teritoriul Bosniei și Herțegovinei asupra căruia, în baza legislației Bosniei și Herțegovinei și în conformitate cu dreptul internațional, sunt exercitate drepturile suverane ale Bosniei și Herțegovinei;

d) expresia "subdiviziuni politice" în cazul Bosniei și Herțegovinei înseamnă entitățile: Federația Bosnia și Herțegovina și Republika Srpska și Districtul Brcko al Bosniei și Herțegovinei;

e) termenul "persoană" include o persoană fizică, o societate și orice altă asocieră de persoane;

f) termenul "societate" înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate care este considerată ca fiind o persoană juridică în scopul impozitării;

g) expresiile "întreprindere a unui stat contractant" și "întreprindere a celuilalt stat contractant" înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant;

h) termenul "național" înseamnă:

(i) orice persoană fizică având cetățenia unui stat contractant; și

(ii) orice persoană juridică, parteneriat sau asociație având statutul în conformitate cu legislația în vigoare într-un stat contractant;

i) expresia "transport internațional" înseamnă orice transport efectuat cu o navă sau aeronavă exploatată de o întreprindere care are sediul conducerii efective într-un stat contractant, cu excepția cazului când nava sau aeronava este exploatată numai între locuri din celălalt stat contractant;

j) expresia "autoritate competentă" înseamnă:

(i) în cazul României, Ministerul Finanțelor Publice;

(ii) în cazul Bosniei și Herțegovinei, Ministerul Finanțelor și Trezoreriei;

k) expresia "activitate de afaceri" include prestarea de servicii profesionale și de alte activități cu caracter independent.

2. În ceea ce privește aplicarea Convenției în orice moment de un stat contractant, orice termen care nu este definit în aceasta va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are la momentul respectiv în baza legislației acelu stat cu privire la impozitele pentru care se aplică Convenția, orice înțeles pe care îl are în baza legislației fiscale a acelu stat prevalând asupra înțelesului pe care termenul îl are în alte legi ale acelu stat.

ART. 4

Rezident

1. În sensul prezentei convenții, expresia "rezident al unui stat contractant" înseamnă orice persoană care, în baza legislației acelu stat, este supusă impozitării acolo datorită domiciliului său, rezidenței sale, locului său de conducere, locului său de înregistrare sau oricărui altui criteriu de natură similară și include de asemenea acel stat și orice unitate administrativ-teritorială, subdiviziune politică sau autoritate locală a acestuia. Totuși, această expresie nu include o persoană care este supusă impozitării în acel stat numai pentru faptul că realizează venituri din surse situate în acel stat.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul său se determină după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă numai a statului în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă aceasta dispune de o locuință permanentă în ambele state, ea va fi considerată rezidentă numai a statului cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul în care aceasta are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă aceasta nu dispune de o locuință permanentă în niciunul dintre state, ea va fi considerată rezidentă numai a statului în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă aceasta locuiește în mod obișnuit în ambele state sau nu locuiește în niciunul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă numai a statului al cărui național este;

d) dacă aceasta este național al ambelor state sau nu este național al niciunuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, atunci ea va fi considerată rezidentă numai a statului în care se află locul conducerii sale efective.

ART. 5

Sediu permanent

1. În sensul prezentei convenții, expresia "sediu permanent" înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își desfășoară în întregime sau în parte activitatea sa.

2. Expresia "sediu permanent" include, în special:

a) un loc de conducere;

b) o sucursală;

c) un birou;

d) o fabrică;

e) un atelier; și

f) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Un șantier de construcții, un proiect de construcții, de asamblare sau de instalare ori activitățile de supraveghere legate de acestea constituie un sediu permanent numai atunci când un astfel de șantier, proiect sau astfel de activități continuă pentru o perioadă mai mare de douăsprezece luni.

4. Independent de prevederile anterioare ale acestui articol, expresia "sediu permanent" se consideră că nu include:

a) folosirea de instalații numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării;

c) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

d) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, care sunt expuse în cadrul unui târg comercial sau expoziții și care sunt vândute de întreprindere la închiderea unui astfel de târg sau a unei astfel de expoziții;

e) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul cumpărării de produse sau mărfuri ori al colectării de informații pentru întreprindere;

f) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul desfășurării pentru întreprindere a oricărei altei activități cu caracter pregătitor sau auxiliar;

g) menținerea unui loc fix de afaceri numai pentru orice combinație a activităților menționate în subparagrafele de la a) la f), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri ce rezultă din această combinație să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

5. Prin derogare de la prevederile paragrafelor 1 și 2, atunci când o persoană - alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică paragraful 6 - acționează în numele unei întreprinderi și are și exercită în mod obișnuit într-un stat contractant împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, acea întreprindere se consideră că are un sediu permanent în acel stat în privința oricăror activități pe care persoana le exercită pentru întreprindere, în afară de cazul când activitățile unei astfel de persoane sunt limitate la cele menționate în paragraful 4 care, dacă sunt exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu fac din acest loc fix de afaceri un sediu permanent în baza prevederilor aceluși paragraf.

6. O întreprindere nu se consideră că are un sediu permanent într-un stat contractant numai pentru faptul că aceasta își exercită activitatea de afaceri în acel stat printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția ca astfel de persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

7. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celui alt stat contractant sau care își exercită activitatea de

afaceri în celălalt stat (printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este suficient pentru a face una dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ART. 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din agricultură sau din exploatare forestiere) situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Expresia "proprietăți imobiliare" are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Expresia include, în orice caz, accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și în exploatare forestiere, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea sau concesionarea exploatareii zăcămintelor minerale, a izvoarelor și a altor resurse naturale; navele și aeronavele nu sunt considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietății imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică de asemenea veniturilor provenind din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi.

ART. 7

Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat, dar numai acea parte din ele care este atribuibilă aceluși sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, atunci se atribuie în fiecare stat contractant aceluși sediu permanent profiturile pe care acesta le-ar fi putut realiza dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare, în condiții identice sau similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea al cărei sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent sunt admise ca deductibile cheltuielile ce pot fi dovedite ca fiind efectuate pentru scopurile sediului permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare efectuate, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul în care se află situat sediul permanent sau în altă parte.

4. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca profitul care se atribuie unui sediu permanent să fie determinat prin repartizarea profitului total al întreprinderii în diversele sale părți componente, nicio prevedere a paragrafului 2 nu împiedică acel stat contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartiția uzuală; metoda de repartizare adoptată trebuie să fie totuși aceea prin care rezultatul obținut să fie în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

5. Niciun profit nu se atribuie unui sediu permanent numai pentru faptul că acel sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, profitul care se atribuie unui sediu permanent se determină în fiecare an prin aceeași metodă, dacă nu există motive temeinice și suficiente pentru a proceda altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentei Convenții, atunci prevederile acelor articole nu sunt afectate de prevederile prezentului articol.

ART. 8

Transport maritim și aerian

1. Profiturile obținute din exploatarea în trafic internațional a navelor sau aeronavelor sunt impozabile numai în statul contractant în care se află locul conducerii efective a întreprinderii.
2. Dacă locul conducerii efective a unei întreprinderi de transport maritim se află la bordul unei nave, atunci acesta se consideră a fi situat în statul contractant în care se află portul de înregistrare a navei sau, dacă nu există un astfel de port de înregistrare, în statul contractant în care este rezident cel care exploatează nava.
3. Prevederile paragrafului 1 se aplică de asemenea profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transport.

ART. 9

Întreprinderi asociate

1. Când

a) o întreprindere a unui stat contractant participă direct sau indirect la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celui alt stat contractant; sau

b) aceleași persoane participă direct sau indirect la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și a unei întreprinderi a celui alt stat contractant,

și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor comerciale sau financiare de condiții acceptate sau impuse care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile care fără aceste condiții ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute de fapt din cauza acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impozitate în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi a acelui stat - și impozitează în consecință - profiturile asupra cărora o întreprindere a celui alt stat contractant a fost supusă impozitării în celălalt stat și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat menționat dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost convenite între întreprinderi independente, atunci celălalt stat va proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acelor profituri. La efectuarea acestei modificări se va ține seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții și, dacă este necesar, autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc.

ART. 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, aceste dividende sunt de asemenea impozabile în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende și potrivit legislației acelui stat, dar, dacă beneficiarul efectiv al dividendelor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși:

a) 5 la sută din suma brută a dividendelor dacă beneficiarul efectiv este o societate (alta decât un parteneriat) care deține în mod direct cel puțin 25 la sută din capitalul societății plătitoare de dividende;

b) 10 la sută din suma brută a dividendelor în toate celelalte cazuri.

Prezentul paragraf nu afectează impunerea societății cu privire la profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul "dividende", așa cum este folosit în prezentul articol, înseamnă venituri provenind din acțiuni, din părți miniere, din părți de fondator sau din alte drepturi, care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte părți sociale care sunt supuse aceluiași

regim de impunere ca veniturile din acțiuni de către legislația statului în care este rezidentă societatea care le distribuie.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă, printr-un sediu permanent situat acolo, și deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un asemenea sediu permanent. În această situație se aplică prevederile articolului 7.

5. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, celălalt stat nu poate percepe niciun impozit asupra dividendelor plătite de societate, cu excepția cazului când asemenea dividende sunt plătite unui rezident al celuilalt stat sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un sediu permanent situat în celălalt stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite ale societății, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă în întregime sau în parte profituri sau venituri provenind din celălalt stat.

ART. 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, aceste dobânzi sunt de asemenea impozabile în statul contractant din care provin și potrivit legislației acelu stat, dar, dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor este rezident al celuilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 7 la sută din suma brută a dobânzilor.

3. Prin derogare de la prevederile paragrafului 2, dobânzile provenind dintr-un stat contractant sunt scutite de impozit în acel stat dacă sunt obținute și deținute efectiv de Guvernul celuilalt stat contractant sau de o unitate administrativ-teritorială, de o subdiviziune politică ori de o autoritate locală a acestuia sau de orice agenție ori unitate bancară sau instituție a acelu Guvern sau a acelei unități administrativ-teritoriale, subdiviziuni politice ori autorități locale sau dacă creanțele unui rezident al celuilalt stat contractant sunt garantate, asigurate sau finanțate de o instituție financiară aparținând în întregime Guvernului celuilalt stat contractant.

4. Termenul "dobânzi", așa cum este folosit în prezentul articol, înseamnă venituri din titluri de creanță de orice natură, însoțite sau nu de garanții ipotecare sau de o clauză de participare la profiturile debitorului, și în special veniturile din titluri de stat, titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea titluri sau obligațiuni. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi în sensul prezentului articol.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin dobânzile printr-un sediu permanent situat acolo, iar creanța în legătură cu care sunt plătite dobânzile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent. În această situație, se aplică prevederile articolului 7.

6. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este rezident al acelu stat. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie că este, fie că nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi se suportă de un asemenea sediu permanent, atunci astfel de dobânzi se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent.

7. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținând seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la ultima sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de

celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ART. 12

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.
2. Totuși, aceste redevențe sunt de asemenea impozabile în statul contractant din care provin și potrivit legislației acelu stat, dar, dacă beneficiarul efectiv al redevențelor este rezident al celuilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 5 la sută din suma brută a redevențelor.
3. Termenul "redevențe", așa cum este folosit în prezentul articol, înseamnă plăți de orice fel primite pentru folosirea sau dreptul de a folosi orice drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra programelor de calculator, filmelor de cinematograf și filmelor sau benzilor folosite pentru emisiunile de radio sau de televiziune, transmisiunilor de orice fel destinate publicului, orice patent, marcă de comerț, desen sau model, plan, formulă sau procedeu secret ori pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza orice echipament industrial, comercial sau științific ori pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.
4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin redevențele printr-un sediu permanent situat acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele sunt efectiv legate de un asemenea sediu permanent. În această situație, se aplică prevederile articolului 7.
5. Redevențele se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este rezident al acelu stat. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este, fie că nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent de care este legată obligația de a plăti redevențele și acestea sunt suportate de un asemenea sediu permanent, atunci astfel de redevențe se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent.
6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, având în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la ultima sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ART. 13

Câștiguri de capital

1. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea proprietăților imobiliare la care se face referire la articolul 6 și situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.
2. Câștigurile provenind din înstrăinarea proprietății mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant, inclusiv câștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere), sunt impozabile în celălalt stat.
3. Câștigurile provenind din înstrăinarea navelor sau aeronavelor exploatare în trafic internațional sau a proprietăților mobiliare necesare exploatării unor asemenea nave sau aeronave sunt impozabile numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.
4. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea de acțiuni a căror valoare este constituită direct sau indirect în proporție mai mare de 50 la sută din proprietăți imobiliare situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.
5. Câștigurile provenind din înstrăinarea oricăror proprietăți, altele decât cele la care se face

referire în paragrafele 1, 2, 3 și 4, sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

ART. 14

Venituri din activități salariate

1. Sub rezerva prevederilor articolelor 15, 17 și 18, salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salariată este astfel exercitată, asemenea remunerații primite sunt impozabile în celălalt stat.

2. Prin derogare de la prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant sunt impozabile numai în primul stat menționat dacă:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de douăsprezece luni începând sau sfârșind în anul fiscal vizat; și

b) remunerațiile sunt plătite de un angajator sau în numele unui angajator care nu este rezident al celuilalt stat; și

c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent pe care angajatorul îl are în celălalt stat.

3. Prin derogare de la prevederile anterioare ale acestui articol, remunerațiile primite pentru o activitate salariată exercitată la bordul unei nave sau aeronave exploatate în trafic internațional sunt impozabile în statul contractant în care se află locul conducerii efective a întreprinderii.

ART. 15

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Remunerațiile și alte plăți similare primite de un rezident al unui stat contractant în calitate sa de membru al consiliului de administrație al unei societăți care este rezidentă a celuilalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

ART. 16

Artiști și sportivi

1. Prin derogare de la prevederile articolelor 7 și 14, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant în calitate de artist de spectacol cum sunt artiștii de teatru, de film, de radio sau de televiziune, ori ca interpret muzical sau ca sportiv, din activitățile lui personale desfășurate în această calitate în celălalt stat contractant, sunt impozabile în celălalt stat.

2. Când veniturile în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau de un sportiv, în această calitate, nu revin artistului de spectacol sau sportivului, ci unei alte persoane, acele venituri, prin derogare de la prevederile articolelor 7 și 14, sunt impozabile în statul contractant în care sunt exercitate activitățile artistului de spectacol sau ale sportivului.

3. Prin derogare de la prevederile paragrafelor 1 și 2, veniturile obținute din activitățile menționate la paragraful 1 în cadrul schimburilor culturale sau sportive aprobate de guvernele statelor contractante și care nu sunt desfășurate în scopul de a obține profituri sunt scutite de impozit în statul contractant în care sunt exercitate aceste activități.

ART. 17

Pensii

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al articolului 18, pensiile și alte remunerații similare plătite unui rezident al unui stat contractant pentru activitatea salariată desfășurată în trecut sunt impozabile numai în acel stat.

2. Prin derogare de la prevederile paragrafului 1 al acestui articol, plățile efectuate în baza legislației referitoare la asigurările sociale a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel

stat.

ART. 18

Funcții publice

1. a) Salariile și alte remunerații similare plătite de un stat contractant sau de o unitate administrativ-teritorială, de o subdiviziune politică sau de o autoritate locală a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelu stat sau acelei unități, subdiviziuni sau autorități sunt impozabile numai în acel stat.

b) Totuși, astfel de salarii și alte remunerații similare sunt impozabile numai în celălalt stat contractant dacă serviciile sunt prestate în acel stat și persoana fizică care este rezidentă a acelu stat:

(i) este un național al acelu stat; sau

(ii) nu a devenit rezidentă a acelu stat numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Prin derogare de la prevederile paragrafului 1, pensiile și alte remunerații similare plătite de sau din fonduri create de un stat contractant sau de o unitate administrativ-teritorială, de o subdiviziune politică sau de o autoritate locală a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelu stat sau acelei unități, subdiviziuni sau autorități sunt impozabile numai în acel stat.

b) Totuși, o astfel de pensie este impozabilă numai în celălalt stat contractant dacă persoana fizică este rezidentă și național al acelu stat.

3. Prevederile articolelor 14, 15, 16 și 17 se aplică salariilor, pensiilor și altor remunerații similare plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant sau de o unitate administrativ-teritorială, de o subdiviziune politică sau de o autoritate locală a acestuia.

ART. 19

Studenti și practicanți

Sumele pe care le primește pentru întreținere, educație sau pregătire un student sau un practicant care este sau a fost imediat anterior venirii sale într-un stat contractant un rezident al celuilalt stat contractant și care este prezent în primul stat menționat numai în scopul educației sau pregătirii sale nu sunt impozabile în acel stat, cu condiția ca astfel de sume să provină din surse situate în afara acelu stat.

ART. 20

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, indiferent de unde provin, care nu sunt tratate la articolele precedente ale prezentei convenții sunt impozabile numai în acel stat.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se aplică asupra veniturilor, altele decât veniturile provenind din proprietățile imobiliare așa cum sunt definite în paragraful 2 al articolului 6, dacă primitorul unor astfel de venituri, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo și dreptul sau proprietatea în legătură cu care venitul este plătit sunt efectiv legate de un asemenea sediu permanent. În această situație, se aplică prevederile articolului 7.

ART. 21

Eliminarea dublei impuneri

Când un rezident al unui stat contractant realizează venituri care, în conformitate cu prevederile prezentei convenții, sunt impozitate în celălalt stat contractant, primul stat menționat va acorda ca o deducere din impozitul pe venitul acelu rezident o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în celălalt stat. Totuși, această deducere nu va putea depăși cea parte a impozitului pe venit, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă venitului care poate fi impozitat în celălalt stat.

ART. 22

Nediscriminarea

1. Naționali unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant la nicio impozitare sau obligație legată de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea și obligațiile conexe la care sunt sau pot fi supuși naționali celuilalt stat aflați în aceeași situație, mai ales în ceea ce privește rezidența. Această prevedere, independent de prevederile articolului 1, se aplică de asemenea persoanelor care nu sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

2. Impozitarea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în celălalt stat decât impozitarea stabilită întreprinderilor celuilalt stat care desfășoară aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant orice deducere personală, înlesnire sau reducere în ceea ce privește impozitarea, pe considerente legate de statutul civil sau de responsabilitățile familiale, pe care le acordă propriilor săi rezidenți.

3. Cu excepția cazului când se aplică prevederile paragrafului 1 al articolului 9, paragrafului 7 al articolului 11 sau paragrafului 6 al articolului 12, dobânzile, redevențele și alte plăți efectuate de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant se vor deduce, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei asemenea întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat menționat.

4. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut sau controlat în mod direct sau indirect de unul sau de mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat menționat niciunei impozitări sau obligații legate de aceasta care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea și obligațiile conexe la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului stat menționat.

5. Prevederile acestui articol se aplică numai impozitelor care fac obiectul prezentei convenții.

ART. 23

Procedura amiabilă

1. Când o persoană consideră că din cauza măsurilor luate de unul sau de ambele state contractante rezultă sau va rezulta pentru ea o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentei convenții, ea poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acelor state, să supună cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este sau, dacă situația sa se încadrează în prevederile paragrafului 1 al articolului 22, aceluia stat contractant al cărui național este. Cazul trebuie prezentat în trei ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă o impozitare care nu este în conformitate cu prevederile convenției.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu convenția. Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de perioada de prescripție prevăzută în legislația internă a statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării convenției. De asemenea, acestea se pot consulta reciproc pentru eliminarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de convenție.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele, inclusiv în cadrul unei comisii mixte formate din acestea sau din reprezentanții lor, în scopul realizării unei înțelegeri în sensul paragrafelor precedente.

ART. 24

Schimbul de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor schimba astfel de informații care se consideră că sunt relevante pentru aplicarea prevederilor prezentei convenții sau pentru administrarea ori aplicarea legislațiilor interne privitoare la impozitele de orice fel și natură percepute în numele statelor contractante sau al unităților administrativ-teritoriale, subdiviziunilor politice ori aplicarea legislațiilor interne privitoare la impozitele de orice fel și natură percepute în numele statelor contractante sau al unităților administrativ-teritoriale, subdiviziunilor politice ori autorităților locale ale acestora, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară Convenției. Schimbul de informații nu este limitat de articolele 1 și 2.

2. Orice informație obținută în baza paragrafului 1 de un stat contractant va fi tratată ca fiind secretă în același mod ca și informația obținută în baza legislației interne a aceluși stat și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțelor judecătorești și organelor administrative) însărcinate cu stabilirea, încasarea, aplicarea, urmărirea sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul paragrafului 1 sau cu supravegherea acțiunilor menționate anterior. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în astfel de scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau în deciziile judiciare. Fără a aduce atingere celor de mai sus, informațiile primite de un stat contractant pot fi folosite în alte scopuri atunci când astfel de informații pot fi folosite în asemenea alte scopuri în baza legislației ambelor state și autoritatea competentă a statului furnizor autorizează această folosire.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu vor fi interpretate în niciun caz ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare legislației și practicii administrative a aceluși sau a celuilalt stat contractant;

b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației sau în cadrul practicii administrative obișnuite a aceluși sau a celuilalt stat contractant;

c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, de afaceri, industrial sau profesional ori un procedeu de fabricație sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice (ordre public).

4. Dacă un stat contractant solicită informații în conformitate cu prezentul articol, celălalt stat contractant va utiliza măsurile sale de culegere a informațiilor pentru a obține informațiile solicitate, chiar dacă celălalt stat nu are nevoie de astfel de informații pentru scopurile sale fiscale. Obligația prevăzută în propoziția anterioară este supusă limitărilor prevăzute de paragraful 3, însă aceste limitări nu vor fi interpretate în niciun caz ca permițând unui stat contractant să refuze furnizarea de informații doar pentru faptul că acesta nu are niciun interes național față de informațiile respective.

5. Prevederile paragrafului 3 nu vor fi interpretate în niciun caz ca permițând unui stat contractant să refuze furnizarea de informații doar pentru faptul că informațiile sunt deținute de o bancă, de o altă instituție financiară, de un împrumutnic sau de o persoană care acționează ca agent sau în calitate fiduciară sau pentru că acestea se referă la drepturile de proprietate deținute în cadrul unei persoane.

ART. 25

Asistență în colectarea impozitelor

1. Statele contractante își vor acorda reciproc asistență în colectarea creanțelor fiscale. Această asistență nu este limitată de articolele 1 și 2.

2. Expresia "creanță fiscală" folosită în prezentul articol înseamnă o sumă datorată în legătură cu impozite de orice fel și natură percepute în numele statelor contractante sau al unităților administrativ-teritoriale, subdiviziunilor politice ori autorităților locale ale acestora, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară prezentei convenții sau oricărui altui instrument la care sunt parte statele contractante, precum și dobânzile, penalitățile administrative și cheltuielile de colectare sau cele privind măsurile asigurătorii legate de o astfel de sumă.

3. Când o creanță fiscală a unui stat contractant este executorie în baza legislației acelu stat și este datorată de o persoană care nu poate la momentul respectiv să împiedice colectarea sa în baza legislației acelu stat, acea creanță fiscală va fi acceptată în scopul colectării, la solicitarea autorității competente a acelu stat, de către autoritatea competentă a celuilalt stat contractant. Creanța fiscală respectivă va fi colectată de către celălalt stat în conformitate cu prevederile legislației sale aplicabile în cazul executării silite și colectării propriilor sale impozite, ca și când creanța fiscală ar fi o creanță fiscală a celuilalt stat.

4. Când o creanță fiscală a unui stat contractant este o creanță în legătură cu care acel stat poate să ia măsuri asigurătorii în baza legislației sale, în vederea asigurării colectării acesteia, acea creanță fiscală va fi acceptată în scopul luării măsurilor asigurătorii, la solicitarea autorității competente a acelu stat de către autoritatea competentă a celuilalt stat contractant. Celălalt stat va lua măsurile asigurătorii cu privire la creanța fiscală respectivă în conformitate cu prevederile legislației sale, ca și când creanța fiscală ar fi o creanță fiscală a celuilalt stat, chiar dacă la momentul când aceste măsuri sunt aplicate creanța fiscală nu este executorie în primul stat menționat sau este datorată de o persoană care are dreptul să împiedice colectarea sa.

5. Prin derogare de la prevederile paragrafelor 3 și 4, o creanță fiscală acceptată de un stat contractant în scopul paragrafului 3 sau 4 nu va fi supusă în acel stat termenului de prescripție sau acordării oricărei priorități aplicabile unei creanțe fiscale în baza legislației acelu stat pe considerente legate de natura acesteia. În plus, o creanță fiscală acceptată de un stat contractant în scopul paragrafului 3 sau 4 nu va avea în acel stat nicio prioritate aplicabilă acelei creanțe fiscale în baza legislației celuilalt stat contractant.

6. Procedurile legate de existența, valabilitatea sau suma unei creanțe fiscale a unui stat contractant nu vor fi aduse în atenția instanțelor judecătorești sau organelor administrative ale celuilalt stat contractant.

7. Când, în orice moment după ce a fost făcută o solicitare de către un stat contractant în baza paragrafului 3 sau 4 și înainte ca celălalt stat contractant să colecteze și să transmită respectiva creanță fiscală primului stat menționat, respectiva creanță fiscală încetează să fie:

a) în cazul unei solicitări făcute în baza paragrafului 3, o creanță fiscală a primului stat menționat care este executorie în baza legislației acelu stat și este datorată de o persoană care nu poate la momentul respectiv să împiedice colectarea sa în baza legislației acelu stat; sau

b) în cazul unei solicitări făcute în baza paragrafului 4, o creanță fiscală a primului stat menționat în legătură cu care acel stat poate să ia măsuri asigurătorii, în baza legislației sale, în vederea asigurării colectării acesteia,

autoritatea competentă a primului stat menționat va informa cu promptitudine autoritatea competentă a celuilalt stat în legătură cu acest fapt și, în funcție de opțiunea celuilalt stat, primul stat menționat fie își va suspenda, fie își va retrage solicitarea.

8. Prevederile prezentului articol nu vor fi interpretate în niciun caz ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare legislației și practicii administrative a acelu sau a celuilalt stat contractant;

b) de a lua măsuri care ar fi contrare ordinii publice (ordre public);

c) să asigure asistență în cazul în care celălalt stat contractant nu a luat toate măsurile rezonabile de colectare sau asigurătorii, după caz, disponibile în baza legislației sau practicii administrative a acestuia;

d) să asigure asistență în acele cazuri în care povara administrativă pentru acel stat este în mod evident disproporționată în raport cu beneficiul ce va fi obținut de celălalt stat contractant.

ART. 26

Membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare

Prevederile prezentei convenții nu afectează privilegiile fiscale ale membrilor misiunilor diplomatice sau posturilor consulare în baza regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

ART. 27

Intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție va intra în vigoare în a treizecea zi de la data ultimei notificări prin care statele contractante se informează reciproc cu privire la îndeplinirea procedurilor legale interne necesare intrării în vigoare a Convenției.

2. Prevederile Convenției vor produce efecte:

a) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul plătit în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care Convenția a intrat în vigoare; și

b) în ceea ce privește celelalte impozite pe venitul plătit în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care Convenția a intrat în vigoare.

3. Prevederile Convenției între Republica Socialistă România și Republica Socialistă Federativă Iugoslavia pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe avere, semnată la Belgrad la 29 aprilie 1986, va fi în vigoare și va produce efecte în relațiile dintre România și Bosnia și Herțegovina până la data la care prezenta convenție va începe să producă efecte.

ART. 28

Denunțarea

Prezenta convenție va rămâne în vigoare pe o perioadă nedeterminată. Fiecare stat contractant poate denunța prezenta convenție după cinci ani de la data intrării sale în vigoare prin transmiterea către celălalt stat contractant, pe cale diplomatică, a unei notificări scrise. Convenția își încetează valabilitatea la șase luni de la primirea notificării scrise. Totuși, aceasta va continua să producă efecte:

a) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul obținut în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic în care Convenția își încetează valabilitatea; și

b) în ceea ce privește celelalte impozite pe venitul obținut în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic în care Convenția își încetează valabilitatea.

Drept care, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, au semnat prezenta convenție.

Semnată la Sarajevo la 6 decembrie 2016 în două exemplare originale, în limbile română, bosniacă, croată, sârbă și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe de interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru România,

Dana-Manuela Constantinescu,

ambasadorul României în Bosnia și Herțegovina

Pentru Bosnia și Herțegovina,

Vjekoslav Bevanda,

ministrul finanțelor și trezoreriei